

Sant Jordi 2012

La diada dels triomfadors

L'autor suec Jonas Jonasson és el més venut, tot i que signa en lloc seu un actor disfressat. Ruiz Zafón, Mendoza i Cabré generen les cues més llargues

Crònica

X. SERRA / A. RIBAS / L. SERRA
BARCELONA

Es editors han perfeccionat les tècniques de màrqueting. Un petit exercici de cada segell acompanya els autors en esmorzars –la primera cita oficial és la multitudinària foto a l'Hotel Regina–, tertúlies i connexions. La compra espontània és decisiva, tot i que el cap de setmana ha servit de prova: Ester Pujol, editora del Grup 62, apostava ja al matí per veure Rafel Nadal al podi perquè havia signat molt en terres gironines. L'encertava. Imma Monsó, en canvi, es declarava contrària als rànquings –“jo prefereixo el lector fidel i que facis el que facis se sent identificat amb la teua veu narrativa”–, però es colava en el cinquè lloc.

A les onze la rambla de Catalunya ja era un riu de gent. Empar Moliner s'encaminava a la primera parada per signar defensant que “s'ha de ser mesell i prepotent perquè no t'agradi Sant Jordi”. Alguns dels pri-

mers fans que se li acosten –tots volen la foto de rigor– li demanen “un llibre per a algú que no llegeix”, fent una picada d'ullet a la seva columna d'ahir a l'ARA.

'L'avi' Jonas Jonasson
L'autor suec no signa a Barcelona i l'editorial disfressa un actor. L'editora de La Campana, Isabel Martí, s'enfrontava abans de la diada a un problema de difícil solució: Jonas Jonasson, l'autor del feno-

“Una editorial tan petita s'ha d'espavilar. I com que l'autor és a Suècia escrivint, vaig buscar un actor per fer d'avi”

Isabel Martí

EDITORA DE LA CAMPANA

Moliner
“S'ha de ser mesell i prepotent perquè no t'agradi Sant Jordi”

men editorial *L'avi de 100 anys que es va escapar per la finestra*, estava enmig del procés d'escriptura d'un nou llibre –“tancat al nord de Suècia amb les seves gallines”, segons Martí– i no podia comptar amb la seva presència a Sant Jordi. A grans problemes, grans solucions: en un temps rècord, Martí va aconseguir una disfressa, un actor del TNC i un guionista de l'APM? per fer saltar de les pàgines de la novel·la l'Allan Karlsson, l'ancià centenari que la protagonitza. “És el gran atractiu del llibre, així que ens vam dir, «qui millor que ell per vendre'!»” L'èxit de vendes de la novel·la –primera en català i segona en castellà– avala una solució que ha entusiasmat l'autor i que molts editors estrangers pensen copiar.

J. PIZARRO

Rafel Nadal

El periodista gironí amb l'èxit comprarà temps
Rafel Nadal esmorzava “relaxat” perquè la recta final fins a Sant Jordi havia anat de primera. “Ens hem fet un tip de vendre fins avui”, deia. El cap de setmana havia anat a signar amb els seus amics llibreters gironins. Sense remordiments, avui ha firmat a Barcelona *Quan érem felços*. “És un llibre mirall –descrivia–. No hi explico la meua vida ni la de la meua família, sinó que és l'excusa per explicar una època”. Pots per això insisteixen a col·locar-lo als prestatges de ficció i no d'assaig. Amb el número 2 dels més venuts, Nadal comprarà temps. “M'havia promès que si això anava bé no acceptaria cap oferta de diari per bona que fos. Em regalaré un o dos anys per escriure”, deia satisfet.

Jaume Cabré

Un retorn esperat, unes firmes que el desesperen
Si Lluís Llach es va estalviar el paper de protagonista escapant-se al Senegal, Jaume Cabré va accedir a signar en només dues paradetes “amb resignació, com a acte d'obediència i responsabilitat amb l'editor”, va dir. Això sí, va allargar les tandes de firmes a dues hores per respondre a la cua que l'esperava. Els lectors duïen el llibre a mig llegir i s'aturaven a dir-li que *Jo confesso* “és apassionant”, “esplèndid”. Afalaga tanta gent?, li pregunten. “No, atabala, però forma part de la feina. El més bonic de la

PERE TORDERA

“M'havia promès que si això anava bé no acceptaria l'oferta de cap diari per bona que fos. Em regalaré un o dos anys per escriure”
Rafel Nadal

AUTOR DE 'QUAN ÉREM FELÇOS'

MANOLO GARCIA

“Visc Sant Jordi amb resignació, com a acte d’obediència a l’editor i de responsabilitat. És divertit però pesat”

Jaume Cabré
AUTOR DE ‘JO CONFESSO’

gues, una tendència que es va repetir al llarg de la jornada. Compartir paradeta amb l'autor d'*El enredo de la bolsa y la vida* era un mal negoci. Mendoza somreia davant l'allau de públic i signava un llibre rere un altre. Quan l'èxit de vendes ja era cosa segura, hi treia importància. “Ser l'autor que ha venut més llibres només vol dir una cosa: que els altres han venut menys que tu”, raonava amb inapel·lable lògica futbolística. Almudena Grandes també era l'única que tenia cua a la seva parada a Gran Via: lectores de totes les edats duïen sota el braç *El lector de Julio Verne*. “Teníem por que aquest Sant Jordi fos esmorteït, però la ciutat està presa pels llibres i hi ha alegria als carrers”.

Carlos Ruiz Zafón

Fans des de quarts de vuit del matí i tiquets per ordenar la cua El Sergio i la Laura, dos estudiants de filologia, van fer cua des de dos quarts de vuit del matí per ser els primers a qui Carlos Ruiz Zafón signés els seus llibres. L'autor d'*El presoner del cel* va atendre entre les onze i les dues un total de 700 seguidors, segons les paperetes que van repartir els responsables de l'editorial per comptar els lectors que feien cua. Molts ja portaven els llibres de casa: s'han venut 25 milions d'exemplars de la trilogia *Sampere* arreu del món –s'ha traduït a unes quaranta llengües– i de l'última entrega ja se n'han despatxat un milió en castellà i en català.

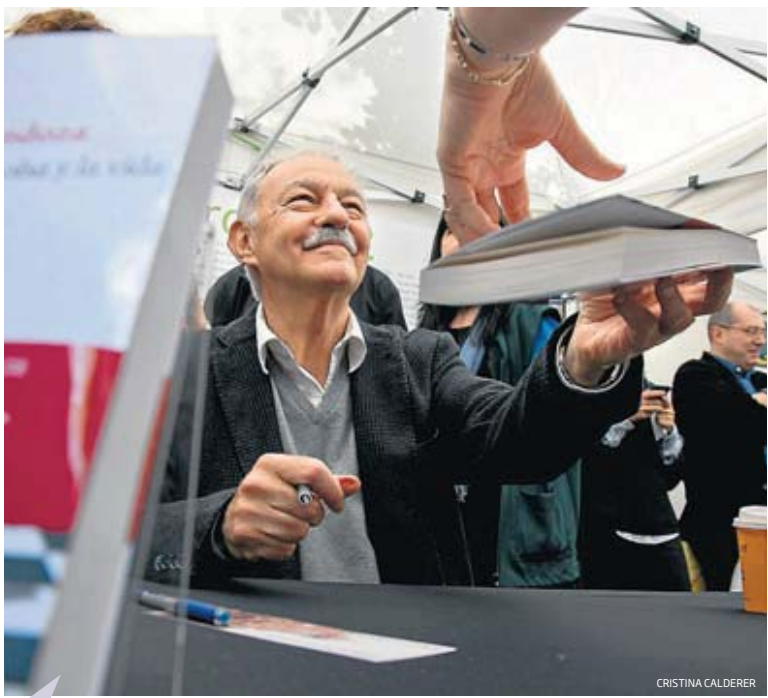
Ferran Adrià

Primera i última diada d'un cuiner galàctic amb receptes terrenals El primer Sant Jordi de Ferran Adrià era un deute que el cuiner tenia amb Catalunya. “Això és el que faig normalment quan volto pel món”, explicava mentre la feia petar amb els lectors i signava llibres. “I ja era hora que ho fes a casa meva”. L'excusa era immillorable: *El menjar de la família*, el llibre amb les receptes dels plats que es cuspia el personal d'El Bulli mentre preparaven escumes i desconstruccions. Tot i que les cues no eren espectaculars, Adrià no parava de signar i fer-se creus del gran nombre de dones que compraven el llibre per regalar-lo al marit. Malgrat que Adrià semblava en la seva salsa, s'ensumava que el seu primer Sant Jordi seria l'últim. “Això és fantàstic i m'ho passo molt bé, però no és la meva feina: jo sóc cuiner”. —

resposta del públic és que sigui en forma de lectura”, plantifica. A tocar seu, Xavier Bosch, vestit d'esport, mirava els vianants de la rambla de Catalunya: “Al matí ja hi ha la gent de la tarda!”, deia, mentre un home amb la samarreta del Barça se li acostava amb *Homes d'honor*.

Eduardo Mendoza
El plàcid costum de ser el preferit en castellà

Que Eduardo Mendoza seria un dels noms més importants del Sant Jordi es veia a venir d'una hora lluny. A primera hora del matí, els lectors de Mendoza ja eclipsaven a la rambla de Catalunya la resta de col·le-

CRISTINA CALDERER

“L'important no és vendre, sinó que el públic respon i la gent m'estima. Cada any va a més, i no sé si és per mi o és Sant Jordi”

Eduardo Mendoza

‘EL ENREDO DE LA BOLSA Y LA VIDA’

Mireu el vídeo a Ara TV

“Això és el que faig normalment quan volto pel món. M'ho passo molt bé però no és la meva feina: jo sóc cuiner”

Ferran Adrià

AUTOR D'‘EL MENJAR DE LA FAMÍLIA’

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE